

Diumenge, 14 de Juny de 1964

Estimat Sunyer:

Vaig rebre amb emoció la seva carta de condol. Lluny i errant, la nova de la mort de la meva mare ~~em~~ deixa trasbalsat malgrat la seva edat avançada i els antics pressentiments de no tornar-la a veure. Però la notícia arriba sense preparació i trenca la màxima il·lusió del viatge: tornar-la a abraçar. Tantes vegades ho havíem anticipat en la imaginació!

En aquestes ocasions passa tota la vida, i tots els records i tots els sentiments successivament pel pensament. I passar tot això en un recó estrany on no s'hi tenen arrels corpen i augmenta el sentiment de soledat. Els seus sentiments tan sincers em feren sentir més a la vora i em reconfortaren. També ens ha consolat saber que el nostre Enric veia sovint a la meva mare i li feia companyia i així erem en certa manera presents.

Jo, la meva dona i les dos nenes estem tan atabalats que quasi no sabem per on anem. La liquidació; d'auto, mobles, llençar i guardar; organitzar el viatge, examens, futurs estudis de les nenes a França, obtenir lloc en algun col·legi, documentació escolar, passeports visats, recuperar diners que em té la Universitat, cobrar els mesos fins a Setembre, traspas del departament etc. etc. i finalment els dos barcos, és tot suficient per a menar una vida de boig. Per altre part la Universitat, com tantes vegades, esta en perill i, a sobre, l'Escola de Matemàtiques en un conflicte encare més gros. Nosaltres ens embarquem el dia 1 de Juliol en direcció a Panama i Valparaiso. Passarem un mes a Mendoza a casa dels pares de la meva dona, després una setmana a Buenos Aires (on hi donaré un parell de conferències) i d'allí embarcarem el dia 22 d'Agost. Passarem per Barcelona el dia 6 de Setembre i el 7 desembarcarem a Cannes i aleshores desde algun hotel de Lió buscarem casa etc. Les nenes les deixarem mentrestant a casa d'uns amics a Clermont i el dia ~~sixteen~~ 20, si tenim sort, entraran en algun Liceu de França. Jo hauré de fer alguna escapada a Paris. El problema més gran és el de la casa. Les nostres coses sortiran en un tercer barco directament de Venezuela a França. La major part de coses es resoldran la setmana vinent, veurem com. Els viatges no em costaran molt puix la Universitat em paga - em pagarà - el cost en avió de Caracas a Barcelona, que més o menys equival en els bitllets dels dos barcos. Esperem si no falla res que les nostres coses arribin a França amb un dia de diferència. Tant de bó.

Totes aquestes complicacions les passaria d'una altre manera si la il·lusió principal no s'en hagués anat amb la mort de la meva mare.

Moltes gràcies per la seva carta. Records de tots nosaltres per a les seves cosines i Vd. rebi una forta abraçada del seu amic que molt l'enyora

Aunt Corneille

P.S. Per Nadal passarem una temporada llarga a Barcelona i podrem fer-la petar llargament .